

[J. V. Christensen.]

høje Ting antydet noget i denne Retning, men jeg retter altsaa her den Henstilling til den højtærede Minister — jeg kan ogsaa gøre det paa mit Partis Vegne —, at han vil søge at fremme en Udvikling paa dette Omraade ved en videregaaende Revision.

Bovrigt er jeg ganske enig med der højtærede Minister i det ønskelige i netop af Hensyn til de betydelige Lempelser, der finder Sted overfor Omsætningen, at det maa lykkes at gennemføre Lovforslaget saaledes, at det som foreslaet kan træde i Kraft den 1. Januar 1928. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsiige Ministeren Støtte til en saadan hurtig Behandling af Forslaget, idet dettes mange Bestemmelser jo i Virkeligheden ikke er mere uoverskuelige, end at man — efter det grundige Materiale, som er tilvejebragt, ikke mindst gennem Folketingsudvalgets Behandling af Sagen, — meget let kan tage sin Beslutning med Hensyn til de forskellige Spørgsmaal, og jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og villig Behandling i det høje Ting.

Johannes Pedersen: Skønt det ikke er en Lov af gammel Dato, det her drejer sig om at foretage Ændringer i, har vi dog indenfor den Virksomhed, hvormed jeg i mit private Liv beskæftiger mig, stedse stærkere følt Trykket af de høje Gebyrer for Udslettelse af forskellige Dokumenter, for Tinglysning o. s. v., og det kan ogsaa gøres billigere. Jeg har saaledes talt med det Kontor, der har med vore Tinglysninger at gøre, vort Dommerkontor, og spurgt, hvorledes Forholdet stillede sig imellem Indtægterne ved Tinglysning og det dermed forbundne Arbejde, de Udgifter, Kontoret havde deraf, og man har erklæret, at Arbejdet gav et ikke saa ganske lille Overskud. Der er derfor ikke noget i Vejen for at gaa til en Nedsættelse af de forskellige Takster, og ogsaa jeg hilser dette Forslag med Tilfredshed.

Det er i mange Tilfælde kun smaa Ejendomme, jeg har med at gøre i min Virksomhed indenfor Husmandskreditforeningen for Jylland, men der er ofte et ikke saa ganske lille Antal Forhæftelser paa en saadan Ejendom. Jeg har saaledes haft med en Ejendom at gøre, hvor der var indtil 9 forskellige Forhæftelser, ja, jeg har endogsaa af den administrerende Direktør hørt om en enkelt Ejendom, hvor der var op til 16 Forhæftelser, som skulde udslettes. Det blev ikke saa ganske lille en Byrde, naar det mindste Gebyr i denne Retning var 5 Kr.

Men det forekommer mig, at ogsaa Afgiften for de Udslettelser, der foregaar efter en Tvangsauktion, kunde fuldstændig slettes, thi siden vi har faaet Retsreformen, er Omkostningerne med Hensyn til Omsætningen af en Ejendom ved Tvangsauktion blevet ikke saa lidt forhøjet. Det forekommer mig, at naar en Ejendom enten sælges ved Tvangsauktion eller overtages af en ufyldstgjort Panthaver, er det en Uret, at Bekostningen ved at faa foretaget saadanne Udslettelser i Pantebogen skal lægges over paa en eventuel ny Køber. Jeg skal dog ikke stille Forslag om dette Forhold. Forslaget er jo vedtaget enstemmigt i det andet Ting, og det er en Nødvendighed at faa det vedtaget. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi gennemfører Lovforslaget hurtigst muligt.

Godskesen: Jeg kan slutte mig til den Redegørelse for Lovforslagets Indhold, som blev givet af den højtærede Minister, og skal i Henhold dertil tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Skikkelse.

Gunnar Fog-Petersen: Det er mig en stor Tilfredsstillelse at se det Lovforslag, som behandles her i Dag, eftersom jeg ved Behandlingen i Marts 1926 tog kraftigt til Orde for en hurtig Revision af de Afgifter, som den Gang blev sat, og allerede paa det Tidspunkt fremførte alle de Argumenter, der kunde tale imod at gaa til en Forhøjelse, og som talte for at gaa til en Nedsættelse af de Afgifter, det her drejer sig om. Jeg tror, det er i højeste Grad betimeligt, at denne Lov vedtages. Jeg kunde ogsaa have et og andet Ønske om at gaa videre, men jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at det er saare vigtigt, at Loven vedtages hurtigt, helst saa hurtigt, at den kan komme til at virke fra det nye Aars Begyndelse.

Det har været fremhævet forskellige Steder, hvor meget det blev til, naar man talte sammen alt, hvad det offentlige forlangte udredet ved en Ejendoms Overdragelse, og jeg maa tilstaa, at det er nogle ret afskrækkende Lister, der i saa Henseende har været opstillet. For mindre Udstykninger slutte det en meget høj Procent af Købesummen, naar man ikke alene tog Hensyn til, hvad Staten skulde have, men dertil lagde, hvad Landinspektør og Sagfører skulde have, og det er jo praktisk talt ogsaa lovfæstede Afgifter.

Det, der her foreslaas, vil lette Byrden noget, men efter min Mening ikke helt